

Sygn. akt III RC 92/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piszczu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Gajewska (spr.)

Protokolant st. sekr. sądowy Joanna Świąćka

po rozpoznaniu w dniu 16 sierpnia 2018 roku w Piszczu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego Ł. Z. zastąpionego przez przedstawicielkę ustawową A. T.

przeciwko M. Z.

oraz z powództwa małoletniego Ł. Z. zastąpionego przez przedstawiciela ustawowego M. Z.

przeciwko A. T.

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego/ powoda wzajemnego M. Z. na rzecz małoletniego Ł. Z. alimenty w kwocie po 300 (trzysta) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda A. T., poczynając od dnia 7 czerwca 2018 roku.

II. W pozostałym zakresie powództwo małoletniego powoda oddala.

III. Oddala powództwo pozwanego/ powoda wzajemnego M. Z. w całości.

IV. Nie obciąża stron opłatami sądowymi.

V. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 92/18

UZASADNIENIE

Małoletni Ł. Z., zastąpiony przez przedstawicielkę ustawową A. T., wniósł do Sądu Rejonowego w Piszczu w dniu 07 czerwca 2018 roku pozew o zasądzenie od pozwanego M. Z. na jego rzecz alimentów w kwocie po 1000 złotych miesięcznie, płatnej do dnia 15-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda A. T..

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda A. T. podniosła, że Ł. Z. pochodzi z nieformalnego związku jej i pozwanego. Początkowo A. T. mieszkała wspólnie z ojcem dziecka, ten jednak wyprowadził się od nich w kwietniu 2018 roku i zaprzestał jakichkolwiek kontaktów z synem i jego matką. Nie przekazywał też na rzecz syna żadnych pieniędzy. Ustawowa przedstawicielka małoletniego powoda wskazała, że obecnie Ł. Z. ma 3

lata, chodzi do Przedszkola Miejskiego w P., jest bardzo aktywnym dzieckiem, a jego potrzeby są bardzo duże. Dodała, że M. Z. osiąga dochód w wysokości 3500 zł miesięcznie. Jest on zatrudniony w dwóch miejscach, a mianowicie w Gospodarstwie Rolnym (...) oraz jest wojskowym zatrudnionym na podstawie kontraktu, przebywającym obecnie na zwolnieniu lekarskim. A. T. osiąga dochód w wysokości 2900 brutto.

Na rozprawie w dniu 16 sierpnia ustawowa przedstawicielka małoletniego powoda dodała, że do lutego 2018 roku pozwany przekazywał na rzecz ich syna kwoty po 300-400 zł miesięcznie, ale później tego zaprzestał. Określiła także miesięczny koszt utrzymania Ł. Z. w granicach 500 zł miesięcznie. Potwierdziła, że dwa lub trzy razy pozwany kupił dziecku ubrania, dawał jajka, a ona sama przynajmniej raz w miesiącu wozila Ł. Z. do miejsca zamieszkania pozwanego. W czasie ferii zimowych małoletni powód przebywał u pozwanego wspólnie ze starszym synem A. T. (k. 58v.-59).

Pozwany M. Z. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Nadto, złożył pozew wzajemny o zasądzenie od A. T. na rzecz syna Ł. Z. alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie.

M. Z. wskazał, iż skoro matka podała, że koszt utrzymania dziecka wynosi 1000 zł miesięcznie, to żądana przez nią kwota alimentów jest niewspółmierna do zaspokojenia potrzeb dziecka. Potwierdził, że mieszkał z A. T., ich synem oraz synem A. z poprzedniego związku – (...). Wówczas to głównie on zajmował się Ł. Z., gdyż A. T. zaniebdywała opiekę nad ich synem. Według M. Z. umówił się on z A. T., że syn Ł. Z. będzie mieszkał z nim, z matką będzie się widział w weekendy, zaś oboje rodzice w równym stopniu będą ponosić koszty jego utrzymania. Po rozstaniu stron, to matka małoletniego powoda utrudniała ojcu spotkania z synem. Według pozwanego dawał on matce powoda 300 – 500 zł na jego utrzymanie, ale robił to dobrowolnie i nie domagał się potwierdzenia przekazywania jej w/w pieniędzy (k. 22-23).

Na rozprawie w dniu 16 sierpnia 2018 roku pozwany/powód wzajemny uznał powództwo o alimenty do kwoty 300 zł miesięcznie przysługując, iż aktualnie małoletni Ł. Z. mieszka razem z matką. Potwierdził, że od marca 2018 roku nie ma kontaktów z synem, który był u niego przez okres jednego tygodnia w okresie ferii oraz przez okres dwóch tygodni w okresie wakacji. Dodał, iż nie pracuje już jako żołnierz zawodowy i utrzymuje się tylko i wyłącznie z kwoty 1500 zł miesięcznie, którą zarabia prowadząc gospodarstwo rolne (k. 58v.-59).

Postanowieniem z dnia 01 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy w Piszku III Wydział Rodzinny i Nieletnich na czas trwania niniejszego postępowania udzielił zabezpieczenia poprzez zobowiązanie M. Z. do płacenia na rzecz małoletniego Ł. Z. tytułem alimentów kwoty po 300 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. T. (k. 41-42v.).

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni Ł. Z. urodził się (...) i jest synem M. Z. i A. T..

Rodzice małoletniego nigdy nie pozostawali w związku małżeńskim. Oprócz małoletniego powoda A. T. ma starszego syna w wieku 13 i pół roku, który mieszka razem z nią i pozostaje na jej utrzymaniu.

Aktualnie małoletni powód ma trzy lata i 8 miesięcy. Ł. Z. uczęszcza do przedszkola, za które co miesiąc A. T. płaci około 150 zł plus dodatkowo 100 zł na Komitet Rodzicielski i zakup kredek czy ołówków. Ł. Z. jest zdrowym dzieckiem, na nic przewlekłe nie choruje. Do marca 2018 roku małoletni powód dość systematycznie spotykał się ze swoim ojcem, jednakże od tej daty nie ma z nim kontaktu. Ł. Z. spędził u ojca tydzień ferii i dwa tygodnie wakacji. Czasami M. Z. odwiedzał syna w jego miejscu zamieszkania. Do lutego 2018 roku M. Z. przekazywał matce małoletniego powoda kwoty po 300 zł lub 400 zł miesięcznie na rzecz ich syna.

Matka powoda – A. T. pracuje w aptece w B. i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 2900 zł brutto miesięcznie. Otrzymuje również 500 zł z tytułu Programu 500 +. (...) wspomagają ją także rodzice. A. T. mieszka z małoletnim powodem oraz swoim starszym synem w mieszkaniu będącym jej własnością. Ponosi wydatki na opłaty za

mieszkanie, jak i na zakup paliwa w kwocie około 1200 zł miesięcznie. Jest właścicielką samochodu osobowego matki A. rocznik 1997, którym codziennie dojeżdża do pracy.

M. Z. prowadzi samodzielnie gospodarstwo domowe i oprócz małoletniego powoda nie ma nikogo innego na utrzymaniu. Pracuje w firmie prowadząc gospodarstwo rolne osiągając z tego tytułu dochód w wysokości 1500 zł miesięcznie. Nie posiada własnego mieszkania, gdyż zajmuje pomieszczenia należące do firmy, w związku z czym nie jest zobowiązany do uiszczania jakichkolwiek opłat za zamieszkiwanie w nich. Pozwany jest zdrowy i do lutego bieżącego roku płacił dobrowolnie na rzecz syna do rak A. T. po 300 lub 400 zł miesięcznie. M. Z. starał się widywać z synem, czasami przyjeżdżał do niego na jeden dzień lub na chwilę, ewentualnie A. T. przyjeżdżała z Ł. Z. do jego miejsca zamieszkania.

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego k.6; rachunki k. 48-55; zeznanie A. T. k. 58v.-59; zeznania M. Z. k. 59)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymywać się samodzielnie. Tak, więc od chwili urodzenia zobowiązani są do dostarczania dzieciom środków utrzymania i wychowania.

Z przepisu powyższego wynika, że rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie pozostaje w niedostatku lub posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie jego kosztów utrzymania lub wychowania. We wszystkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Rodzice są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych i kulturalnych, także środki wychowania i kształcenia według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Małoletni powód Ł. Z. ma 3 lata i 8 miesięcy. Z racji wieku zdany jest wyłącznie na pomoc swoich rodziców. To wyłącznie od ich woli i możliwości zależy dalszy rozwój małoletniego powoda oraz zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb.

Matka małoletniego powoda A. T. pracuje i z tego tytułu osiąga stały dochód wynoszący 2900 zł brutto miesięcznie, a poza Ł. T. posiada na utrzymaniu jeszcze starszego syna. Należy też podkreślić, iż matka małoletniego swój obowiązek alimentacyjny spełnia również przez osobiste starania o jego wychowanie (art. 135 § 2 kro).

Pozwany M. Z., nie osiąga tak wysokich dochodów, na jakie powoływała się przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda w uzasadnieniu pozwu o alimenty. Przede wszystkim należy podkreślić, iż posiada on zatrudnienie w tylko jednym miejscu i osiąga dochód wynoszący 1500 zł miesięcznie. Jednakże jest on osobą zdrową, nie musi ponosić wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania, o czym mówił w trakcie przesłuchania go w charakterze strony, a

tym samym nie ulega wątpliwości, iż jego sytuacja finansowa jest na tyle dobra i stabilna, iż jest on w stanie łożyć na rzecz syna Ł. Z. alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie.

Ustalając wysokość alimentów należnych od pozwanego na rzecz małoletniego powoda Sąd wziął pod również uwagę wiek małoletniego, który ma niecałe 4 lata oraz to, że pozwany starał się utrzymywać kontakt z synem. Albo przyjeżdżał do niego, albo A. T. przynajmniej raz w miesiącu woziła Ł. Z. do ojca, z którym spędzał też część wakacji i ferii zimowych. Wprawdzie obecnie pozwany nie spotyka się z synem, ale wyraźnie deklaruje chęć kontaktów z powodem, co z kolei zapewne będzie pociągało za sobą ponoszenie dodatkowych kosztów.

Przy czym, należy zaznaczyć, iż w ocenie Sądu, miesięczny koszt utrzymania małoletniego, wskazany w treści pozwu przez jego matkę, wynoszący 1000 zł miesięcznie, jest zupełnie niewiarygodny z uwagi na wiek małoletniego, okoliczność, iż powód jest zdrowym dzieckiem. Zresztą, jak wskazała w trakcie rozprawy jego matka – A. T., miesięczny koszt utrzymania Ł. Z. wynosi 500 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że miesięczny koszt utrzymania Ł. Z. rzeczywiście kształtuje się na poziomie około 500 zł i na rzecz Ł. Z. winny być zasądzone alimenty w wysokości po 300 zł miesięcznie. Taka kwota alimentów na pewno jest adekwatna do wieku powoda, jego stanu zdrowia oraz aktualnych potrzeb, z drugiej zaś strony jest to kwota odpowiednia do możliwości zarobkowych pozwanego.

Mając powyższe na uwadze Sąd, w oparciu o przepisy art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 i 2 kro, zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie po 300 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 7 czerwca 2018 roku, to jest od dnia wniesienia pozwu, płatne z góry do dnia 15-ego każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda – A. T.. W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił.

Sąd oddalił także w całości powództwo wzajemne, jakie M. Z. wniósł przeciwko A. T. o zasądzenie od niej na rzecz małoletniego Ł. Z. alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie, albowiem Sąd uznał to powództwo za całkowicie nieuzasadnione zważywszy na to, iż w istocie małoletni syn stron na stałe przebywa z A. T., wykonującą nad nim dodatkowo osobistą pieczę, z czego wynika, że to do jej rąk, a nie do rąk M. Z. winne być płacone alimenty przez tego z rodziców, które nie sprawuje osobistej pieczy nad Ł. Z..

Z uwagi na powyższe, w oparciu o art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążania stron niniejszego postępowania kosztami opłaty sądowej.

Wyrokowi w punkcie dotyczącym zasądzenia alimentów Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.